

Bruxelles, den 18.12.2017
COM(2017) 781 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om anvendelse af Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på
beskatningsområdet**

{SWD(2017) 462 final}

1. INDLEDNING

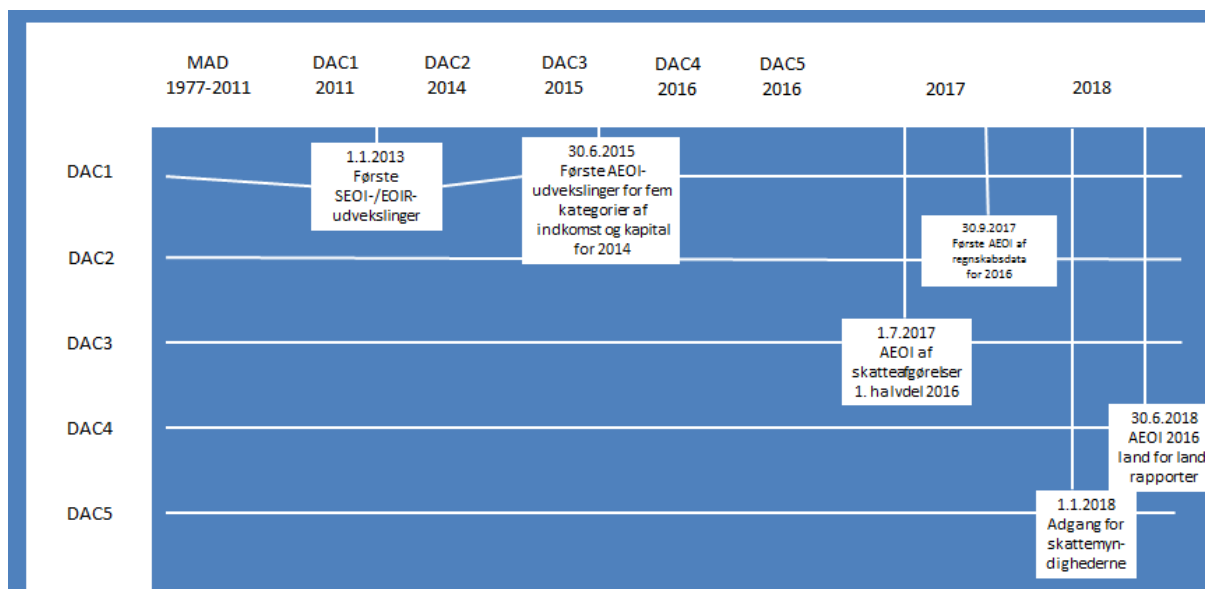
Et dybere og mere retfærdigt indre marked er noget af det, Europa prioriterer allerhøjest. For at nå dette mål har Unionen brug for en ramme for effektivt og virkningsfuldt samarbejde mellem medlemsstaternes skattemyndigheder. Den Europæiske Union og dens medlemsstater ønsker at styrke kampen mod grænseoverskridende skattesvig samt skatteunddragelse og -undgåelse og er fast besluttet på at sikre, at overskud beskattes dér, hvor det opnås. Men for at de politiske tiltag skal give de ønskede resultater, er det afgørende, at de bliver gennemført effektivt.

Administrativt samarbejde er tvingende nødvendigt. 28 separate skattemyndigheder, der arbejder hver for sig, er ganske enkelt ikke nogen mulighed. Beskatningsområdet er stadig i vid udstrækning et nationalt anliggende, men det økonomiske miljø er blevet mere globaliseret, mobilt og digitalt. Virksomhederne kan flytte overskud på tværs af grænserne, skatteyderne kan tjene penge i udlandet uden at betale skat deraf, og en medlemsstats afgørelser på skatteområdet kan få betydning for beskatningsgrundlaget i andre medlemsstater. For at sikre, at alle borgere og virksomheder betaler deres andel i de rigtige medlemsstater, har Europa brug for et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne.

Der er sket meget, siden Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet ("direktivet" eller "DAC") blev vedtaget. Dette direktiv er den vigtigste udvikling af EU's samarbejdsrammer. Det erstattede direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand (MAD).

Direktivets forbedringer vedrørte især: i) udvidelsen af anvendelsesområdet til at omfatte alle de oplysninger, som kan forudses at være relevante, ikke blot i forbindelse med direkte skatter, men også i forbindelse med alle andre indirekte skatter end moms og punktafgifter, ii) ensretningen af EU's standarder efter artikel 26, stk. 4 og 5, i OECD's modelbeskatningsoverenskomst, som bl.a. sikrer udveksling af oplysninger, også når de ikke er af national interesse, iii) styrkelsen af automatisk udveksling af oplysninger, iv) indførelsen af tidsfrister, nye standardformularer og en sikker kanal til udveksling af oplysninger og v) forpligtelsen til for de medlemsstater, der har etableret et bredere samarbejde med et tredjeland, at etablere et sådant bredere samarbejde med alle de øvrige medlemsstater, der ønsker at indgå i et sådant gensidigt bredere samarbejde.

For at tage de specifikke udfordringer op, som medlemsstaternes skattemyndigheder er stødt på, er direktivet siden blevet ændret fire gange ved ændringsdirektiver med det formål at styrke det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne: Direktiv 2014/107/EU (DAC2), der indførte automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti, direktiv 2015/2376/EU (DAC3), der vedrører automatisk udveksling af oplysninger om skatteafgørelser og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger, direktiv 2016/881/EU (DAC4), der vedrører automatisk udveksling af land for land-rapporter, og direktiv 2016/2258/EU (DAC5), der i modsætning til tidligere ændringsdirektiver ikke udvider anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger, men sikrer, at skattemyndighederne har adgang til oplysninger om retmæssigt ejerskab, der indsamles i henhold til hvidvaskreguleringen. Figur 1 viser udviklingen over tid.

Figur 1: Vedtagelse og anvendelse af centrale bestemmelser om det administrative samarbejde inden for området direkte skatter.

2. RAPPORTEN

I henhold til artikel 27 i direktivet skal der hvert femte år efter den 1. januar 2013 forelægges en rapport om direktivets anvendelse. Den skal læses sammen med det ledsagende arbejdsdokument (SWD), der er blevet udarbejdet med udgangspunkt i de oplysninger, som medlemsstaterne siden 2013 har afgivet i spørgeskemaer og i form af statistiske data. Arbejdsdokumentet beskriver rapportens vigtigste resultater og skitserer hovedlinjerne i en fornyet europæisk tilgang til administrativt samarbejde for retfærdig beskatning i EU.

Revisionen omfatter alle de centrale bestemmelser i direktivet, der er i kraft. De nyere bestemmelser om automatisk udveksling af oplysninger, som blev indført ved ændringsdirektiver til det oprindelige direktiv (altså DAC2, DAC3 og DAC4), er ikke omfattet af revisionen, da udvekslingen under DAC2 og DAC3 først lige var startet, da rapporten blev udarbejdet, og udvekslingen under DAC4 endnu ikke var kommet i gang. Nedenstående diagram viser datoerne for de første udvekslinger.

Der skal i henhold til artikel 8b i direktivet udarbejdes endnu en rapport inden den 1. januar 2019, som vil give en oversigt over og en vurdering af de i henhold til artikel 8b, stk. 1, modtagne statistikker og oplysninger. Dette omfatter statistikker over den automatiske udveksling, jf. artikel 8 og 8a (dvs. udvekslingen under DAC1, DAC2 og DAC3), med hensyn til spørgsmål såsom de administrative og andre relevante omkostninger og fordele ved automatisk udveksling af oplysninger samt praktiske forhold i tilknytning hertil.

Direktivets anvendelse og indsatsen for at forbedre det administrative samarbejde i EU repræsenterer de højeste standarder for samarbejde mellem skattemyndigheder på verdensplan. Der er dog stadig enkelte ting, der halter bagefter. Der er plads til yderligere at forbedre det administrative samarbejde for at sikre, at medlemsstaterne og EU fortsat fører den globale bevægelse i retning af en mere retfærdig og gennemsigtig beskatningsordning.

3. VIGTIGSTE RESULTATER

Arbejdsdokumentet indeholder kvalitative og kvantitative oplysninger om anvendelsen af direktiv 2011/16/EU. Det ser på direktivets centrale bestemmelser, navnlig udvekslingen af

oplysninger (EOI) i sine forskellige former – efter anmodning (EOIR), spontan (SEOI) og automatisk (AEOI). Det tager også fat på andre former for samarbejde såsom tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser, samtidig kontrol og anmodninger om meddelelse samt de generelle betingelser for administrativt samarbejde inden for området direkte skatter.

Dokumentet er baseret på oplysninger og data, der er indsamlet via spørgeskemaer og statistikker fra medlemsstaterne om deres indsats for at sikre direktivets anvendelse, samt på de praktiske erfaringer med samarbejdet med andre medlemsstater.

Analysen af de af medlemsstaterne fremsendte oplysninger giver tre vigtige resultater, som fremgår af denne rapport:

- Direktivets bestemmelser er blevet gennemført, men ikke alle sammen lige effektivt.
- Anvendelsen af direktivets bestemmelser om udveksling af oplysninger har betydet en enorm stigning i den mængde data, skattemyndighederne skal behandle – men deres kapacitet til at gøre dette er ikke blevet øget tilsvarende.
- Vurderingen af de med direktivet forbundne fordele foretages på et meget tidligt stadie.

Direktivets bestemmelser er blevet gennemført, men ikke alle sammen lige effektivt

På baggrund af de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt, er direktivet overordnet set blevet anvendt, som det skal. Ikke desto mindre blev følgende områder identificeret, inden for hvilke der skal ske forbedringer for at sikre, at direktivet anvendes korrekt:

På trods af indsatsen for at overholde de tidsfrister, der er fastlagt i direktivet, er **udvekslingen af oplysninger efter anmodning (EOIR)** ikke så rettidig, som den burde være. Direktivet indeholder tidsfrister for besvarelse af anmodninger om oplysninger, men erkender, at der findes særlige tilfælde, hvor der kan aftales andre frister. Det er dog særdeles vigtigt, at anmodninger besvares rettidigt, for at sikre et effektivt samarbejde. Det fremgår klart af direktivets bestemmelser, at oplysningerne skal meddeles hurtigst muligt, da et sent svar kan være mindre nyttigt for den bistandsøgende medlemsstat. Som det fremgår af punkt 5 i arbejdsdokumentet, bliver ikke alle anmodninger om oplysninger for øjeblikket besvaret inden for den frist, der er fastsat i direktivet¹.

I kraft af den **spontane udveksling af oplysninger (SEOI)** udveksler medlemsstaterne oplysninger, som kan være relevante for andre medlemsstaters forvaltning og håndhævelse af den nationale skattelovgivning. De oplysninger, der meddeles spontant, burde være effektive, da de udvælges af skatteembedsmænd ud fra deres egne praktiske erfaringer og ekspertviden inden for skatteopkrævning. Da der ikke gives regelmæssig feedback, er det imidlertid ikke muligt at vurdere effektiviteten af de udvekslede oplysninger. Som nævnt i arbejdsdokumentets punkt 7 er der blevet udvekslet oplysninger spontant gennem årene, men SEOI har ikke været så effektiv, som den kunne have været, især med hensyn til grænseoverskridende skatteafgørelser og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger. LuxLeaks-sagen viste tydeligt, at det administrative samarbejde på dette område ikke fungerede, og i 2015 fremsatte Kommissionen sit forslag til DAC3, som forpligter medlemsstaterne til automatisk udveksling af oplysninger om deres skatteafgørelser.

De første bestemmelser (DAC1) om obligatorisk **automatisk udveksling af oplysninger (AEOI)** fik virkning pr. 1. januar 2015 for fem kategorier af indkomst og kapital, nemlig:

---

¹ I gennemsnit ligger det samlede antal fuldstændige svar afgivet senest seks måneder efter datoen for anmodningens modtagelse i perioden 2013-2016 på knap 62 %.

erhvervsmæssig indtægt, bestyrelseshonorarer, visse livsforsikringsprodukter, pensioner og ejendomsret til og indtægt fra fast ejendom. Af de modtagne oplysninger fremgår det imidlertid ikke klart, at oplysningerne rent faktisk er blevet anvendt. Selv om de fleste medlemsstater har erklæret, at de åbner bulkfilerne med oplysninger, når de modtager dem, ser det ud til, at flere medlemsstater har besvær med at få brugt disse oplysninger af forskellige årsager, herunder manglende ressourcer eller manglende automatiserede skatteyderidentifikationsprocesser, som vist i punkt 6 i arbejdsdokumentet.

Direktivet definerer **andre måder at arbejde sammen på end ved at udveksle oplysninger**. Det giver skattemyndighederne mulighed for at indgå bilaterale aftaler om deres embedsmænds tilstedeværelse på en anden medlemsstats område. To eller flere medlemsstater kan foretage samtidig skattekontrol af skatteydere af fælles interesse. Skattemyndighederne kan anmode andre medlemsstaters skattemyndigheder om samarbejde for at sikre, at skatteydere informeres om beslutninger og akter, der vedrører deres skattepligt, uanset hvor de befinder sig. I betragtning af omfanget af den grænseoverskridende virksomhed i Europa og det samlede antal kontroller, som skattemyndighederne foretager², er det administrative samarbejde i henhold til disse bestemmelser dog begrænset, således som det fremgår af punkt 8 og 9 i arbejdsdokumentet, og det kunne være bredere. Mere samarbejde ville også resultere i større skattemæssig sikkerhed for de grænseoverskridende skatteydere, hvis den måde, hvorpå de forskellige skattemyndigheder kontrollerer dem, blev gjort mere konsekvent og forudsigelig.

Direktivets bestemmelser om udveksling af oplysninger har betydet en enorm stigning i den mængde data, skattemyndighederne skal behandle – men deres kapacitet til at gøre dette er ikke blevet øget tilsvarende

Mængden af oplysninger, der er blevet udvekslet i henhold til direktivet, har været stor – og vil blive endnu større efter den igangværende gennemførelse af yderligere bestemmelser om automatisk udveksling af oplysninger – men de ressourcer, der skal håndtere dette flow, er fortsat begrænsede.

Ifølge oplysningerne fra medlemsstaternes skattemyndigheder ligger **antallet af skatteembedsmænd, der skal tage sig af EU's administrative samarbejde** i det centrale forbindelseskantor (CLO), på mellem en og fem embedsmænd i de fleste medlemsstater, som det fremgår af punkt 4 i arbejdsdokumentet. Disse tal repræsenterer ikke alt det personale, der arbejder med administrativt samarbejde, men der er i tidens løb ikke blevet rapporteret om nogen væsentlig stigning i CLO-personalet, til trods for at det administrative samarbejde er blevet mere omfattende og har udviklet sig voldsomt i løbet af meget kort tid. Set i forhold til det overordnede personaleniveau hos medlemsstaternes skattemyndigheder påviser tallene en minimal investering i EU's administrative samarbejde i flere medlemsstater.

De **informationsteknologiske ressourcer** (it), som medlemsstaterne anvender, er primært blevet brugt til at opbygge et sikkert miljø for den automatiske udveksling. It-arbejdet med at gøre det muligt at bruge de modtagne oplysninger på en automatiseret måde er først lige gået i gang. Ifølge medlemsstaterne, jf. punkt 6 i arbejdsdokumentet, har skattemyndighederne stadig svært ved at finde ud af, hvordan de automatisk kan matche de indkomstdata, de modtager via den automatiske udveksling af oplysninger, med deres egen skattedatabase.

---

² OECD (2015), Tax Administration 2015: Comparative Information on OECD and Other Advanced and Emerging Economies, OECD Publishing, Paris, s. 221 og 222 (http://dx.doi.org/10.1787/tax_admin-2015-en).

Vurderingen af de med direktivet forbundne fordele foretages stadig på et meget tidligt stadie

Målet med direktivet er, at forbedret datatilgængelighed og samarbejde skal mindske grænseoverskridende skatteunddragelse, skattesvig og skatteundgåelse. Men næsten fem år efter direktivets ikrafttræden ved man fortsat meget lidt om de egentlige virkninger af direktivets gennemførelse i denne henseende.

Hvert år anmoder Kommissionen om data vedrørende værdien af de øgede skattemæssige fordele, som det administrative samarbejde har tilvejebragt, uanset i hvilken form, men kun få skattemyndigheder er i stand til at forelægge eller vurdere sådanne oplysninger. Der er generel enighed om, at disse oplysninger, både pengemæssigt og adfærdsmæssigt, ville være nyttige, hvis de blev kvantificeret på en pålidelig måde, men medlemsstaterne har svært ved at forbinde disse oplysninger med det administrative samarbejde i stedet for f.eks. med andre nationale overensstemmelsesinitiativer. Derudover er det også vanskeligt at sætte tal på den afskrækkende virkning, som et øget samarbejde har haft.

4. VEJEN FREM

På baggrund af de indsamlede oplysninger og den foretagne analyse mener Kommissionen, at der er brug for en forbedret og mere gennemsigtig tilgang i EU for at sikre, at det administrative samarbejde bidrager til – og opfattes som et bidrag til – det overordnede mål om retfærdig beskatning for alle. Foranstaltningerne til forbedring af tilgangen vil blive baseret på tre søjler:

Vidtspændende og gennemsigtig gennemførelse af direktivet i medlemsstaterne

For at opfylde direktivets målsætninger skal dets gennemførelse være vidtspændende og effektiv. EU's beslutningstagere og interessenter skal holdes behørigt informeret. Som det ser ud i dag, skal Kommissionen i henhold til artikel 27 i direktivet forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport hvert femte år. Derudover indeholder artikel 8b i direktivet en ad hoc-bestemmelse om en enkeltstående rapport om automatisk udveksling af oplysninger "med en oversigt over og en vurdering af de modtagne statistikker og oplysninger med hensyn til spørgsmål såsom de administrative og andre relevante omkostninger og fordele ved automatisk udveksling af oplysninger samt praktiske forhold i tilknytning hertil", der skal aflægges inden den 1. januar 2019.

Der er behov for flere tiltag med henblik på en mere gennemsigtig og regelmæssig rapportering:

- Det er ikke nødvendigt at ændre kravet i artikel 27, men Kommissionen vil undersøge muligheden for hvert år at offentliggøre visse grundlæggende statistikker, således som det i mange år er blevet gjort i forbindelse med procedurerne for indbyrdes aftale og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger inden for rammerne af Det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser.
- Europa-Parlamentets personale bør opfordres til at acceptere invitationer til de møder om direktivets gennemførelse, som ekspertgruppen afholder sammen med medlemsstaterne.

Derudover er der behov for yderligere tiltag for at gøre det administrative samarbejde mere effektivt og virkningsfuldt:

- I forbindelse med EOIR opfordres medlemsstaterne til i højere grad at besvare anmodningerne rettidigt. Kommissionen vil overveje, hvordan bekræftelser af modtagelsen, overvågningen af arbejdsgangene i forbindelse med udvekslingen og udarbejdelsen af omfattende statistiske data kan automatiseres, hvorved der vil kunne frigøres personaleressourcer i medlemsstaterne.
- I forbindelse med SEOI bør bevidstheden om, hvor vigtigt det er at fastslå, hvilke oplysninger der er nyttige for andre medlemsstater, øges, og der bør indføres en skræddersyet tilgang for yderligere at sikre, at SEOI er nyttig for den modtagende medlemsstat. Medlemsstaterne bør endvidere fortsætte den spontane udveksling af oplysninger ved hjælp af standardformularerne og øge bevidstheden internt.³
- Medlemsstaterne bør skærpe anvendelsen af andre værktøjer end udveksling af oplysninger til det administrative samarbejde, f.eks. tilstedeværelse i administrative kontorer, deltagelse i administrative undersøgelser og samtidig kontrol, og give struktureret feedback på de udvekslede oplysninger og deres anvendelighed⁴. I forlængelse af medlemsstaternes anmodning herom vil Kommissionen endvidere overveje muligheden for at udvide de elektroniske formularer til også at omfatte administrativ meddelelse.
- Kommissionen vil overveje at stille forslag om fælles kontrol inden for området direkte skatter (som der for øjeblikket er planer om inden for det administrative samarbejde på momsområdet) sammen med en fælles metode.

Forbedret kapacitet i medlemsstaterne til EU's administrative samarbejde

Hvis ikke skattemyndighederne i medlemsstaterne har tilstrækkelige ressourcer, kan der ikke gøres ret meget, heller ikke med flere data. Hvis ikke medlemsstaterne har personale nok til at analysere og bruge de data, de modtager fra andre medlemsstater, kan den automatiske udveksling af oplysninger ikke anses for at opfylde sit mål eller for at være effektiv. Direktivet er ikke i sig selv et instrument til kapacitetsopbygning hos skattemyndighederne. Kommissionen har imidlertid identificeret flere andre værktøjer, der kan forbedre direktivets gennemførelse:

- Fiscalis 2020-programmet giver Kommissionen mulighed for at støtte den administrative kapacitet hos medlemsstaternes og kandidatlandenes skattemyndigheder. Der afholdes adskillige workshopper og andre aktiviteter under programmet om forskellige skattemæssige spørgsmål, herunder det administrative samarbejde. Det er muligt at give direktivet mere plads i programmet ved at udvikle en række specifikke aktiviteter, der har relation til direktivet, for at fremme direktivets faktiske gennemførelse. Kommissionen vil undersøge muligheden for at nedsætte en EU-ekspertgruppe for administrativt samarbejde⁵.
- Under samme program er Kommissionen i gang med at opstille en kompetenceramme for skattemyndighederne for at forbedre skatteembedsmændenes færdigheder og effektivitet i EU-medlemsstaterne. Kommissionen vil sørge for, at denne ramme omfatter uddannelse i og indikatorer for EU's administrative samarbejde.

³ Se punkt 7 i arbejdsdokumentet.

⁴ Se punkt 8, 9, 10, 11 og 14 i arbejdsdokumentet.

⁵ Ekspertgrupper er strukturerede former for samarbejde mellem medlemsstaternes skattemyndigheder, hvor medlemsstaterne kan samle viden og ekspertise på skatteområdet. Ekspertgrupper kan modtage støtte fra EU's program for samarbejde på skatte- og afgiftsområdet Fiscalis 2020.

- Det er dokumenteret, at nogle skattemyndigheder er mere effektive end andre, især med hensyn til anvendelsen af skatteoplysninger og rapporteringen herom. Forbedringsarbejdet bør starte med en mere automatiseret identifikation af skatteyderne og matchning af de oplysninger, der modtages fra udlandet via den automatiske udveksling, med de nationalt tilgængelige oplysninger, og det bør fortsættes med henblik på eventuel udvikling af et fælles risikohåndteringsværktøj. Sammen med denne rapport offentliggør Kommissionen en omfattende undersøgelse af potentielle forbedringer af identifikationen af grænseoverskridende skatteydere, og den vil overveje at afholde en række workshopper om direktivet for at fremme udvekslingen af bedste praksis og erfaringer.
- Efterlevelsen af direktivets bestemmelser afhænger også af, hvor mange værktøjer Kommissionen giver medlemsstaterne til at gennemføre direktivet så gnidningsløst som muligt. Med sin nye "eForms Central Application" vil Kommissionen give medlemsstaterne værktøjer, så de helt eller delvist kan automatisere visse af direktivets procedurer, der for øjeblikket opfattes som byrdefulde, som understreget i arbejdsdokumentet, og så personalet hos medlemsstaternes skattemyndigheder kan koncentrere sig om aktiviteter med højere merværdi. Dette vil også udmønte sig i bedre og mere pålidelige statistikker.

Bedre og mere gennemsigtige data om direktivets gennemførelse og fordele

I den nuværende artikel 8b i direktivet kræves det, at medlemsstaterne indgiver statistikker over fordelene ved automatisk udveksling af oplysninger "i det omfang det er muligt", men der nævnes ikke noget om fordelene ved andre former for udveksling af oplysninger eller administrativt samarbejde.

- Bistået af Udvalget for Administrativt Samarbejde på Beskatningsområdet (CACT)⁶ har Kommissionen foreslået en gennemførelsesforordning om direktivets statistikker og om den årlige vurdering af den automatiske udveksling af oplysninger, som omfatter overvågning af de automatiske udvekslingers effektivitet og overholdelse af skattereglerne.
- Kommissionen vil arbejde sammen med medlemsstaternes eksperter om at identificere fælles metoder til pålidelig og vidtrækkende vurdering af fordelene ved det administrative samarbejde.
- Inden den 1. januar 2019 aflægger Kommissionen rapport om den automatiske udveksling (jf. artikel 8b), som også vedrører spørgsmål såsom de administrative og andre relevante omkostninger og fordele ved automatisk udveksling af oplysninger samt praktiske forhold i tilknytning hertil.

5. KONKLUSIONER

Direktivets gennemførelse og funktion har løbende krævet store investeringer fra medlemsstaternes side, men de har ikke desto mindre gjort det til et af de mest effektive værktøjer til administrativt samarbejde. Det er fortsat vanskeligt at vurdere direktivets fulde virkning. Ud over beløbene og antallet af udvekslinger formoder Kommissionen, at direktivet har haft en væsentlig afskrækkende virkning, hvilket er et centralt værktøj i kampen mod

⁶ CACT er oprettet til at bistå Kommissionen, jf. artikel 26 i direktivet. Dagsorden og sammenfattende rapporter findes her: <http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=search.search>.

skatteunddragelse. Samtidig indfører forskellige medlemsstater på sporadisk vis frivillige videregivelsesprogrammer. Det administrative samarbejdes betydning for de oplyste beløb er vanskelig at gøre op i tal, men det kan med rimelighed forventes, at der ikke ville være noget incitament til sådanne videregivelser, hvis ikke samarbejdet fandtes.

Som middel til bekæmpelse af skatteundgåelse og -unddragelse er arbejdet imidlertid uendeligt. Når it-strukturen og de fælles værktøjer, der er nødvendige for det administrative samarbejde, er blevet opbygget, bør næste skridt være intensiveret anvendelse af alle værktøjer, analyse og anvendelse af de modtagne data og gensidig forbedring af de udvekslede datas kvalitative indhold. Der vil på samme tid blive behov for nye former for samarbejde og forbedringer af de aktuelle rammer for at dæmme op for dynamikken bag skatteundgåelse og -unddragelse. EU-medlemsstaterne har bevist, at de er engagerede i det administrative samarbejde, og vil utvivlsomt følge op på dette område.